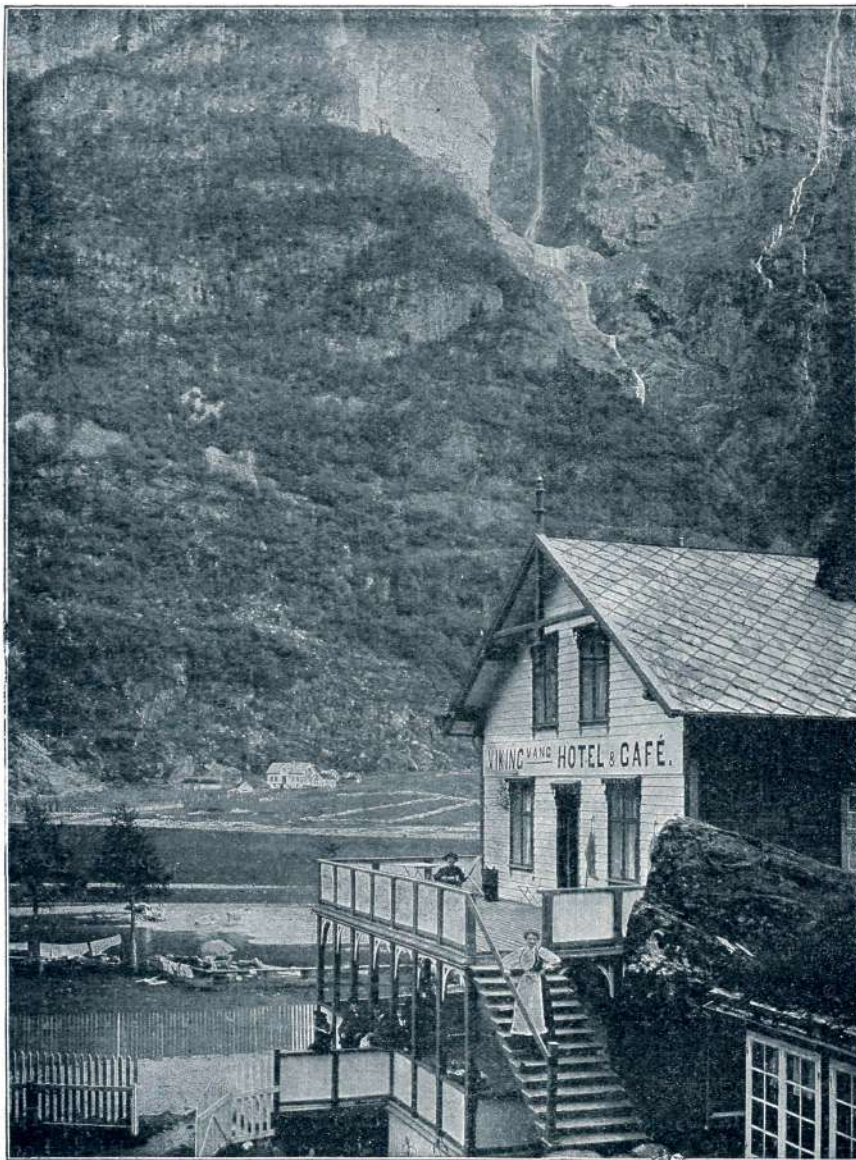

z železnico za nami pripeljali v Bergen. Ondotni kraji so menda prav lepi, gorska železnica prav zanimiva, samo dež je izletnike premočil do kože. Drugi smo se vrnili v Gudvangen, kjer smo taval po blatu in posedali po restavracijah, dokler nas niso prepeljali na parnik.

GUDVANGEN

XXXIV.

Bergen.

Najvažnejši kraj v južni Norvegiji je brez dvoma Bergen. S svojimi 75.000 prebivalci je za Kristjanijo največje norveško mesto. Kot imenitno pristanišče, trgovsko, ribiško in turistovsko središče prekosi celo stolno mesto. Luka je prav varna, ker

leži med Bergenom in Atlantiškim morjem toliko otokov in polotokov, skal in zalivov in prelivov, da mora krmar posnemati starodavnega junaka Tezeja, ki mu je Ariadna dala klopčič vrvice, da ne zgreši pota v labirintu. To je nekak norveški Hamburg (če smemo male reči primerjati z velikimi), kar se tiče

parnikov in trgovine z ribami, zlasti še s polenovko in slanikom. S hriba se mi je zdel podoben našemu Trstu, če ga gledamo z Opčine. Mesto je pa tudi nekak norveški Solnograd, z ozirom na veliko množino dežja. Bergen je namreč najdeževnejše norveško mesto; izmed 365 dni v letu dežuje 300 dni. Zato je prišlo v pregovor, da bergenski otroci, ko pridejo na svet, dežnik prineso s seboj. Čital sem tole anekdoto: Srečala sta se norveški pa inozemski ribič. „Ali še dežuje v Bergenu?“ vpraša Nizozemec. „Poberi se mi!“ se razjezi Norvežan. „Ali še burja divja krog Texela (holandskega otoka)?“ – Druga zgodba pripoveduje, da je holandski trgovec sedem let povrsti obiskal Bergen, seveda ob dežju; ko pa pride osmo leto in zagleda kraj v solnčnem svitu, mesta ni spoznal; v divji jezi kruto pretepe krmarja, češ da ga je zapeljal v napačen kraj.

Obilna moča je Bergenu v lepo korist; v mestu samem so zasadili krasne parke, v okolici pa poganja bujno rastlinstvo, kakor malokje v Norvegiji; tod rasto vse vrste našega žita, vsa naša sadna in gozdna drevesa. Tudi podnebje ima Bergen prav prijetno; zime so milejše kot v srednji Evropi.

Mesto leži pod griči, z drevjem obraslimi; odtod tudi njegovo ime (Bjoergvin = pašnik pod gorami). Širi se po manjšem polotoku in krog dveh zalivov; deloma so hiše raztresene tudi po gričih. Pogled z morja na lepa poslopja in visoke zvonike je prav zanimiv. Na skalnatem hribu kraljuje trdnjava Berghus, ki pa dandanašnji nima prav posebnega pomena.